

Petra Nováková-Ondreičková
Býti umělcem na částečný úvazek na dobu neurčitou

10. října – 22. listopadu 2025

Prostřednictvím prostorových koláží a remaků svých starších objektů Petra Nováková-Ondreičková tematizuje cykličnost umělecké tvorby, klade však důraz i na úsilí nezanechávat po sobě „výtvarný balast“. Dlouhodobě se přitom opírá o myšlenky Hannah Arendt, jejíž *Vita Activa* se pro ni stala stálým myšlenkovým rámcem.

V rozlišení tří základních lidských aktivit podle Hannah Arendt, tedy práce, výroby a jednání, nachází Petra Nováková-Ondreičková souběžnost s vlastní uměleckou praxí. V jejích instalacích se objevují stopy každodenní činnosti i fragmenty předmětů, které ztrácí svůj původní účel a získávají novou dočasnou identitu. „Práce“ přerůstá v „jednání“, v projev komunikace a pokus navázat z podstaty nemožný dialog o tom, co přetrvává a co nenávratně mizí. I úvahy o potřebě zanechat po sobě stopu tu ústí v nutnost přijmout proměnlivost a neustálé stávání se jako přirozenou součást života.

Myšlenky *Vita activa* tak najdeme vměstnané do krajice chleba nebo propletené v změní papírů a typografických shluků někde mezi modernistickou sazbou a jakýmsi morálně vyděračským dopisem z výstřižků. Duch *čínorodého života* se ale vznáší i nad reimaginacemi zároveň interiérových a exteriérových zmenšených staveb a torzy architektonických dioramat. Vtahující průhled do scény nebo distancovaný, odkouzlený božský pohled shora mají často společnou zmnoženou perspektivu. Rezonují jimi ale i vytrženost z přechodných prostor, naléhavost pozice na pomezí tvůrčí a námezdní činnosti nebo bydlení a pobývání, s čímž souvisí i významotvorné názvy děl.

Podobně jako například americká umělkyně Sarah Sze se Petra Nováková-Ondreičková ve své tvorbě dlouhodobě soustředí na prostorové a materiální možnosti kresby. Sama svou metodu někdy nazývá „kresba nožem“. Perforací a vrstvení papíru, vytváří křehké struktury založené na optických i významových iluzích. Výstava *Býti umělcem na částečný úvazek na dobu neurčitou* představuje osobní reflexi umělecké práce jako neustálého procesu proměny a návratu. Je vyjádřením umělkyně o vymezení se vůči pojetí umění jako trvalé a neměnné hodnoty ve prospěch pomíjivosti, nestálosti a také přehodnocování dříve vzniklého umění ve smyslu hmotných předmětů.

*Petra Nováková-Ondreičková (*1968) studovala textil na SUPŠ v Bratislavě v ateliéru alternativní tvorby Adély Matasové na UMPRUM v Praze. Absolvovala stáž v ateliéru sochařství na Nottingham Trent University a v Cité des Arts v Paříži. Zúčastnila se mezinárodních přehlídek jako Benátské bienále 1999 a Germination Europe 8 v Bredě a Athénách. Své práce představila v The Factory Art Project v Berlíně a Londýně, L'art Slovaque v Paříži, samostatně v Galerii Cindy Lisica v Houstonu. Vystavovala také ve Slovenské národní galerii, na Grand Prix v Bratislavě, na Mezinárodním bienále kresby v Plzni nebo na slovenském velvyslanectví ve Washingtonu D.C.*